

Stínové divadlo

Anotace:

Za jednu z nejstarších forem pohyblivého obrazu můžeme pokládat stínové divadlo. V dostatečně zatemněné třídě si ho zvládneme s pomocí baterky přehrát taky. A je jen na nás, který příběh budeme na zeď promítat.

Popis činnosti žáků:

- s pomocí baterky nebo mobilního telefonu žáci zkoušejí, jaké stíny vrhají různé předměty nebo části těla
- nasvicují je z různých úhlů, zepředu, z boku, z podhledu, i nadhledu
- vyzkoušet si mohou také kombinaci předmětů, dávat je blíže ke zdroji světla nebo dále od něj, a pracovat tak s perspektivním zvětšováním/zmenšováním obrazu
- předměty, které budou vytvářet stín, mohou být naprosto různorodé, záleží jen na fantazii tvůrců, může jít o jeden předmět nebo kombinaci vícero předmětů
- spolu se žáky pak můžeme vymyslet jednoduchou scénu nebo situaci, kterou následně zkusí ztvárnit za pomoci stínohry
- stínová scéna nemusí být složitá, ale měla by tvořit ucelený a rozpoznatelný celek

Způsob ověřování:

Učitel sleduje, zda žáci pochopili základní princip vzniku stínů a dokázali je aplikovat (např. při změně úhlu osvětlení nebo vzdálenosti předmětů od zdrojů světla), případně jim pomáhá s realizací cvičení. Vede je k experimentům s předměty a jejich kombinacemi, všímá si jejich zapojení do aktivity a vhodně je motivuje.

Učitel musí zajistit dostatečné zatemnění místnosti, aby vrhané stíny byly vidět. Důležité je vést žáky k uvědomění, že stín zobrazuje přednostně obrys předmětu, a že změnou úhlu nebo kombinací více tvarů lze ztvárnit různé objekty nebo postavy (typicky stínové obrazy utvářené s pomocí rukou). S jejich pomocí pak žáci mohou přehrát jednoduchou scénku.

Poznámka:

Další jednoduché cvičení pro vysvětlení principů práce se světlem najdete v Metodice filmové a audiovizuální výchovy, str. 72: <https://www.filmvychova.cz/metodika.pdf>